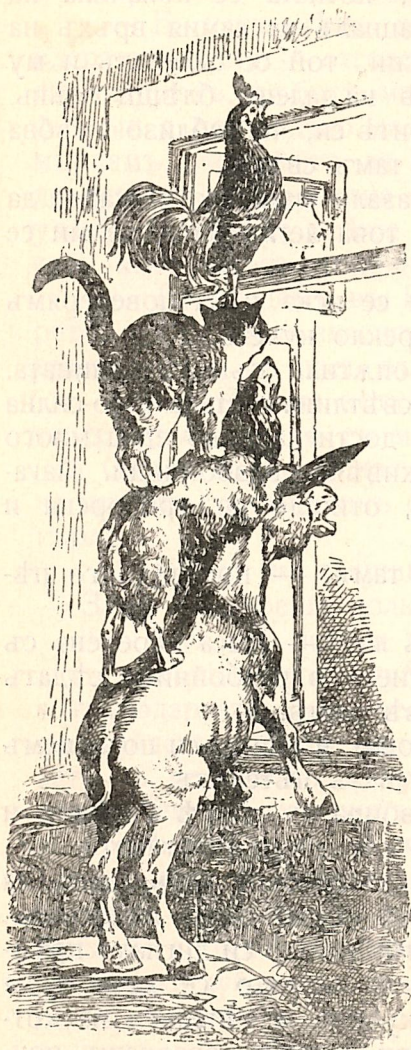

галъ. Послѣ всички задружно затропали върху прозореца тъй, че стъклата затреперили. Разбойниците при първия викъ наскачали отъ страхъ, а когато затропали прозорцитѣ, тѣ се разбѣгали по гората.

Тогасъ четирмата другари влѣзли въ кѣщи и седнали на масата, па почнали да ядатъ съ такъвъ апетитъ, като че сѣ постили цѣлъ мѣсець. Като се навечеряли, нашитѣ музиканти угасили огъня и легнали да спятъ, кому кждѣто се щѣло. Магарето се разтегнало на двора, кучето легнало задъ вратата, котката се свила на огнището, а пѣтелътъ се качилъ на стрѣхата. И понеже отъ дългия пѣтъ всички били изморени, то скоро заспали дълбокъ сънъ.

Когато минала срѣдъ нощъ, главатарътъ на разбойницитѣ, като видѣлъ, че въ кѣщи нѣмало вече огънь и всичко утихнало, казалъ на другаритѣ си:

— Право да ви кажа, ние напраздно се изплашихме и избѣгахме прѣзъ глава.